

har fremført, er særlig vægtig. Forholdet maa jo dog være det, at ved Anlæg af saadanne lukkede Vandledninger stiger den paagældende Ejendom i Værdi. Hvis man f. Eks. tænker sig, at en Ejendom har en Værdi af 50,000 Kr., og der lægges en Byrde paa den f. Eks. af 3,000 Kr. for en lukket Spildevandsledning, er der efter min Mening ikke mindste Tvivl om, at den vedkommende Ejendom vil blive de 3,000 Kr. mere værd. Og her synes jeg da, at man har en Sikkerhed for, at Kommunen ikke vil komme til at lide Tab, i alt Fald ikke af nogen nævneværdig Betydning.

Piper: Naar en saadan Ejer sælger Ejendommen, er der intet at holde sig til hos ham, og den Sikkerhed, man kan opnaa ved at lade læse en Deklaration paa Ejendommen, betyder intet; blot f. Eks. Ejeren ikke betaler Rente af den foranstaaende Prioritet, og Prioritetshaveren overtager Ejendommen, saa har Kommunen tabt sine udlagte 3,000 Kr.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Piper: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Løfteuds Afløsning af en højtidelig Forsikring.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3287—90).

Sagen sattes under Forhandling.

Goos: Henimod Slutningen af forrige Samling forelaa der her i Tinget et ved privat Initiativ indbragt Lovforslag om det samme Emne. Det førtes ikke videre end til første Behandling. Imod dette Forslag gjordes der flere Indvendinger. Den første, maaske den vigtigste, gik ud

paa, at Bestemmelserne i Lovforslaget rakte for vidt, idet de ogsaa omfattede de Eder, som Grundloven paabyder, og som man ikke kan afskaffe ved en almindelig Lov. Denne Indvending er afværget i det foreliggende, af Regeringen fremsatte Lovforslag, idet der med Hensyn til de edelige Løfter, som Grundloven foreskriver, er gjort en Undtagelse ikke blot vedrørende de af Rigsdagsmænd, men ogsaa vedrørende de af Embedsmænd aflagte Eder, og hvad de sidste angaar saaledes, at de komme til at omfatte ikke blot Overholdelsen af Grundloven, men ogsaa de særlige Pligter, som paahvile Embedsmændene. Jeg mener, man maa billige, at der er gjort denne Indskrænkning, som er i Overensstemmelse med Grundloven. Kun tror jeg, at Undtagelsesbestemmelsen bør udvides noget for at komme til at svare til Grundlovens Aand, saaledes med Hensyn til Rigsforstanderens Ed. En eventuel Rigsforstanders Edsaflæggelse er ikke hjemlet ved Grundloven, men er foreskrevet ved Loven af 11. Februar 1871 § 6. Bliver altsaa Bestemmelsen staaende uforandret, som den her er foreslaaet, vil Rigsforstanderen i Stedet for en Ed paa, at han vil holde Grundloven, kun blive afkrævet en højtidelig Forsikring derom paa Ære og Samvittighed, og det er vel ikke Meningen. I det hele mener jeg, at Undtagelsesbestemmelsen rettest burde angaa alle Tilfælde, hvor det gælder en Forsikring om Grundlovens Overholdelse.

Der er et andet Forhold, som jeg tilfældigvis er kommen til at beskæftige mig med, og som frembyder en Analogi, ikke med Rigsforstanderens, men med Embedsmændenes Ed. Fra Bestyrelsen for Danmarks Lærerforening blev det i 1903 forebragt Ministeriet, at det var et almindeligt Ønske i Lærerstanden, at den Embedsed, som de aflægge, maatte blive afløst af et højtideligt Løfte uden Bekræftelse ved Ed. Men dertil svarede den daværende Kultusminister, som er den nuværende Konseilspræsident (J. C. Christensen), at da Løftet i første Række var et Løfte om at overholde Grundloven, saa kunde han ikke føje Lærerstanden i dens Ønske, men maatte holde paa, at der i Lighed med, hvad der var paalagt Embedsmændene i Grundlovens § 17, ogsaa fremdeles maatte afkræves de ikke kongelig ansatte Lærere en Ed ved deres Embedstiltrædelse. Man vil, hvis man indrømmer den Tankes Rigtighed, at det, det kommer an paa, er, om det drejer sig om en Forsikring om Grundlovens Overholdelse, let kunne faa Lov-